

RÖHRIG GÉZA

évaóvó

*totya nem látott még liftet
betértünk hát egy körúti házba
egy lila kalapos banya kizavart minket a liftből
'menjetez gyalog' lóbálta a botját*

*totya rám nézett
s már loholtunk is ahogy a lábunk bírta
a hatodikon állt meg
nem engedték a banyát kiszállni
teljes erőből nyomtuk a liftajtót*

*'szeretitek a csokoládét?' fordult a széljárás
így ismertem meg évaóvót*

*selyemkimonót viselt
s nehéz parfümillat lengte körül
az ostromról a kitelepítésről mesélt
villanykörtén a zoknimat stoppolta*

*'a gyerekek döglött lovakon ugráltak
piros bugyborékot fúj minden ugrás'*

*'vagonokban vittek minket is
à la barom'*

*mikor estin leérettségiztem
egy dedikált márai-regényt kaptam tőle
'neki adtam a legyezőmet a kassai jogászbálon'
pirult el egy kicsit a púder alatt*

*egyszer a hó miatt nála ragadtam
elalvás előtt kártyáztunk*

*üvegbúrában néma óraszerkezet
lapátolta körbe az időt
akár a vért nehogy megalvadjon*

*reggel pirítóst kaptam
a citromot orvosi gézbe kötötte
'így a mag nem potyog a teába'*

*mosogatott én törülgettem
'a bögréket fülüikkel egyfelé rakd'*

*elszívott egy vékony női cigarettát
a füstöt fölfelé fújta*

*'jó hogy hiszed Istent' szólt recsegő hangján
'de félni ne a büntől félj annyira'*

'hanem?'

'a rosszkedvtől'

*aztán elköltözött évaóvó
kalap nélkül szállt a liftbe*

*és fölment
a hetedikre*

annus ángyi

*'itt
ebbe a házba is születtem
ez vót a kút betömtük
mélyről gyütt a víz
húztuk eleget
mos mégis hiányzik'*

*az árkok mozaikosra repesztették arcát
'megért gabonája vagyok én Istennek'*

*bokára harmonikázott mackóban csoszog
lefogyott a télen*

*valamit mindig visel a fején
'a búbomon má kopasz lettem akár a papok'*

'pedig' mutat a nagytükör sarkába tűzött képre
'valaha pont a hajamér irigyeltek'

az ételhordót a kerítés felett veszi át
'ne lássák hogy mindég ugyanabba vagyok'

hárman eszik azt az egy adagot

'hiába dolgozik
a semmitlen ember itt nem jut zöld ágra
hacsak föl nem köti magát egyre'

az asztal fölé lóg az izzó
'így a gyöngébb körte is megteszi

ritkán gyűjtsuk meg
csak ha tényleg muszáj
enni tudunk a sötétben is'

elfordulva kissé fölemelt fejjel ebédel
'ha beteszem a fogsort
nem tudom a számat egészen becsukni'

reggel utcai ruhát vesz
'máma jön a nyugdíj'
'ne az ajtóban adja át aranyos'
húzza be a postást
'kiviszi a cűg a meleget'

nincs jól
'zűg a fejem akár egy királynőtlen kaptár'

a padláson
a vödör krumplics mellett jézus szíve olajnyomat
'mikor kiköltöztem a pitvarba
levette a falról a menyem
aszonta nekik ez má nem áll jól'

vasárnap eltotyog a templomig
ott az utolsó padra leomlik

'nem tudom kiváltani a gyűrűm a zálogból
így meg' mutatja föl csupasz kezét
'röstellek az uramhoz kimenni a temetőbe'

kató néni

*szakad a hó
öregapó
ül kucsmája alatt
ágak árnya
márvánnyá
festi a havat*

*bezár
a temető
még ébren az öreg
körötte
vagy három
pálinkásiveg*

*angyal
s kutya
két bús sírszobor
nézné
ha látná
a szín hótól*

*utálta
ám ha
élne felesége
ujját
e fagy most
nem égné feketére*

Dudás Sándor: Berzsenyi Dániel-érem (fotó: Oláh Katalin)